

det havde været ikke Venstres Lov af 1923, der indeholdt disse Betingelser, men vore Ændringsforslag. Da havde der sandelig ligget en Agitationsmulighed. Thi saa havde man sagt: nu har de Konservative stillet et Forslag, som ganske klart tilsigter at give en Mulighed for at forhøje Priserne gennem Forhøjelse af Arbejdslønnen, thi det staar udtrykkeligt i Forslaget. Men dette om Arbejdslønnen i Venstres Lov af 1923 har vi skaaret bort, fordi Venstre i 1922, da de gik ind paa Importregulering, var paa vilde Veje. De kom jo ganske vist paa lidt bedre Veje i Foraaret 1923; da indsaa de, at vor Betragtning var rigtigere, men der var alligevel noget underligt over det hele, noget, som gjorde, at man kom altfor langt ud med denne Lov. . . . (Taleren blev her overfaldet af et pludseligt Ildebefindende).

Pinstrup: Det havde egentlig ikke været min Mening at tage Ordet ved denne Forhandling, men det ærede Medlem Hr. Stauning kaldte mig frem ved de Udtalelser, han fremsatte om Bilag 22, Landbrugsraadets Udtalelser. Jeg vil sige, at de Landbrugere ude over Landet, som er vaagne, maa føle sig og er i Virkeligheden ogsaa alvorligt opskræmte ved, hvad der sker, og hvad der er i Færd med at ske i de sidste Dage her inde paa Rigsdagen; thi Sagen er den, at det er ikke Smaating, det her drejer sig om. De danske Landbrugere er saa godt som alle, fra de store til de smaa, enige om, at Frihandelen er for det danske Landbrug en Livsinteresse.

Vi vidste jo vel dérude, at det konservative Folkeparti var Toldbeskyttere, dels fordi de repræsenterer en Industri, der kan udnytte Tolden paa den øvrige Befolknings Bekostning, og dels fordi Byernes Borgerskab endnu har en saa mangelfuld politisk Oplysning, at det tror, at en høj Told er til Byernes Fordel, hvad der er en meget stor Misforstaaelse; dels er det jo endelig saadan, at der er nogle faa — jeg mener et forholdsvis ringe Tal af konservative Landmænd, der vil vaagne op; den Dag vi faar en virkelig høj Toldbeskyttelse som den, der nu drøftes her i Landet.

Vi har naturligvis i adskillige Aar her indenfor Rigsdagen set det Kæresteri, der har været mellem de Konservative og Socialdemokraterne paa dette Omraade; men det har vi ikke regnet for saa stort hidtil, eftersom jo Socialdemokraterne har et Program, hvorefter de skulde være Frihandelsmænd. Men Situationen bliver alvorlig nu for Landbruget som Erhverv og for de frie Erhverv her i Landet i det hele taget, naar

vi i de sidste Dage har set Socialdemokraterne ganske forandre Stilling og gaa fra Frihandel over til Told, stik imod deres Program; saa ser vi Faren; saa maa vi udtale os om denne Fare, og det er det, vi har gjort i denne Udtalelse, som findes her i Betænkningen; thi saa sker der jo dette, at der er Flertal, et betydeligt Flertal her i Folketinget for en Kursændring, der efter vor Opfattelse kan blive skæbnesvanger, ikke blot for Landbruget med dets store Eksport, men derigennem ogsaa for hele vort Lands Økonomi.

Der er ingen Tvivl om, at hvis Forholdene udvikler sig saadan, som de ser ud til, bliver det det ærede Medlem Hr. Stauning, der bliver Lederen af det nye Flertal paa det Omraade; og hans Hensyntagen til og Forstaaelse af Landbrugets Handels- og Udførselsvilkaar og Interesser giver jeg i Virkeligheden ikke meget for.

Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte, at Landbruget siger: Beskyt vore Markeder. Det forekommer mig, at det er en ganske gaadefuld Udtalelse; jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem mener hermed. Er det Indlandets Marked, vi kræver beskyttet? Jeg ved ikke af, at noget saadant foreligger; at vi har krævet, at Borgerne her i Landet skulde betale mere for Landbrugets Varer, end vi faar for dem, vi sender ud af Landet. Det har vi ingen Sinde for langt. De faar dem jo endda billigere; det, der gaar til Handelsfortjeneste, Omsætning og Fragter, kommer Indlandets Forbrugere jo ikke til at betale. Er det Udlandets Markeder, vi forlanger de skal beskytte? Nej, det er det heller ikke. Vi har været vant til — og det maa vi fremdeles gøre — at tage den frie Konkurrence op ude paa Verdensmarkedet med Lande, der er i Stand til at præstere en billigere Produktion, end vi kan her hjemme, med Lande, der har frugtbare Jord, billigere Jord, billigere Arbejdskraft, end vi har her i Landet. Vi har taget Konkurrencen op med dem.

Men det, vi, det ubeskyttede Landbrug, siger til den forud beskyttede Industri, er, at vi maa bede os fritaget for, at denne Industri og de beskyttelsesvenlige Partier, nemlig det konservative Folkeparti og Socialdemokratiet, fastsætter forhøjede Toldsatser, saadan som det har været foreslaaet, over for hvilke de Lande, hvortil vi eksporterer vore Varer i ret stor Mængde, vil reagere. Som Forholdene er overfor vor store Kunde England, er der i høj Grad Grund til at gøre opmærksom paa noget saadant. Vi maa paa det stærkeste modsætte os en Udvikling af en saadan Art; at de Lande, der lader vore Varer gaa ind